

แผนปฏิบัติการบริหารจัดการขยะมูลฝอยชุมชน “จังหวัดสะอาด”

ระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567

สำนักปลัด องค์การบริหารส่วนตำบลสวนแตง

ตำบลสวนแตง อำเภอละแม จังหวัดชุมพร

คำนำ

ตามที่ กระทรวงมหาดไทยได้จัดทำแผนปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน “จังหวัดสะอาด” ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๗ เพื่อขับเคลื่อนและแก้ไขปัญหาขยะมูลฝอยชุมชนให้เกิดความต่อเนื่อง และเป็นไปตามแผนแม่บทการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของประเทศ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๕ -๒๕๗๐) และให้จังหวัดดำเนินการขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการฯ ดังกล่าว โดยจัดทำเป็นแผนปฏิบัติการฯ และอาจปรับปรุง/เพิ่มเติม ตัวชี้วัดให้สอดคล้องกับการดำเนินงานในพื้นที่ของหน่วยงานต่อไป

ในการนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลสวนแตง จึงได้จัดทำ แผนปฏิบัติการบริหารจัดการขยะมูลฝอยชุมชน “จังหวัดสะอาด” ระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ พร้อมทั้งรณรงค์และประชาสัมพันธ์การลด ปริมาณขยะมูลฝอยและคัดแยกขยะมูลฝอยในพื้นที่โดยใช้ ๓ช : ใช้น้อย ใช้ซ้ำ และนำกลับมาใช้ใหม่ หรือ ๓Rs : Reduce Reuse and Recycle ภายใต้กรอบการดำเนินงาน จำนวน ๓ ระยะได้แก่ ต้นทาง กลางทางและปลายทาง เพื่อลดปริมาณขยะและส่งเสริมการคัดแยกขยะที่ต้นทาง จัดทำระบบเก็บขนอย่างมีประสิทธิภาพ และขยะมูลฝอย ได้รับการกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการต่อไป

สำนักปลัด

องค์การบริหารส่วนตำบลสวนแตง

สารบัญ

	หน้า
ส่วนที่ ๑ ข้อมูลพื้นฐาน	
- หลักการและเหตุผล	๑
- ข้อมูลพื้นฐาน	๒ - ๗
- แผนปฏิบัติการด้านการจัดการขยะของประเทศฉบับที่ ๒ (พ.ศ.๒๕๖๕ - ๒๕๗๑)	๘
ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์แผนบริหารจัดการขยะมูลฝอย	
- กรอบแนวคิด	๙
- บทบาทหน้าที่ของกระทรวงมหาดไทยและหน่วยงานภายใต้กระทรวงมหาดไทย ภายใต้แผนการปฏิบัติการด้านการจัดการขยะของประเทศ (พ.ศ.๒๕๖๕ - ๒๕๗๐)	๑๐
- วิสัยทัศน์	๑๔
- พันธกิจ	๑๔
- เป้าประสงค์	๑๔ - ๑๕
ส่วนที่ ๓ การปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอย	
- กรอบการดำเนินงานภายใต้แผนปฏิบัติการจัดการมูลฝอย ประจำปี ๒๕๖๗	๑๖
- เป้าหมาย	๑๖
- ตัวชี้วัดเป้าประสงค์	๑๖
- มาตรการส่งเสริมและสนับสนุนการบริหารจัดการขยะมูลฝอยชุมชน	๑๘ - ๑๙
ส่วนที่ ๔ โครงการ/กิจกรรมแผนปฏิบัติการบริหารจัดการขยะมูลฝอยชุมชน	
- มาตรการที่ ๑ มาตรการการลดปริมาณและคัดแยกขยะมูลฝอย ณ แหล่งกำเนิด (ต้นทาง)	๒๐
- มาตรการที่ ๒ มาตรการเพิ่มประสิทธิภาพการเก็บขนขยะมูลฝอยของ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น (กลางทาง)	๒๐
- มาตรการที่ ๓ มาตรการเพิ่มศักยภาพและประสิทธิภาพการกำจัดขยะมูลฝอยชุมชน ให้ได้รับการกำจัดอย่างถูกต้อง (ปลายทาง)	๒๑

ส่วนที่ ๑

ข้อมูลพื้นฐาน

๑. หลักการและเหตุผล

การบริหารจัดการขยะมูลฝอย ถือเป็นภารกิจสำคัญของการขับเคลื่อน Sustainable Development Goals : SDGs ภายใต้เป้าหมายที่ ๑๒ สร้างหลักประกันให้มีแบบแผนการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน เป้าประสงค์ที่ ๑๒.๕ ลดการเกิดของเสียโดยให้มีการป้องกัน การลดปริมาณ การใช้ซ้ำ และการนำกลับมาใช้ใหม่ ภายในปี ๒๕๗๓ และเป้าหมายที่ ๑๓ ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบที่เกิดขึ้น เป้าประสงค์ที่ ๑๓.๒ บูรณาการมาตรการด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในนโยบาย ยุทธศาสตร์ และ การวางแผนระดับชาติ แม้ว่า SDGs จะเป็นเป้าหมายระดับโลกแต่การนำ SDGs ไปปรับให้เหมาะกับบริบท ของพื้นที่ (Localization of the SDGs) เป็นเรื่องสำคัญ จึงต้องให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งมีความเป็น เจ้าของพื้นที่ร่วม ผลักดันตามเป้าประสงค์ (Targets) และตัวชี้วัด (Indicators) ที่เหมาะสมกับบริบทของท้องถิ่น โดยหลักการการ ขับเคลื่อน SDGs ควรเป็นกระบวนการที่เริ่มจากฐานรากขึ้นสู่ระดับนโยบาย (Bottom-Up) และมีองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นเป็นผู้มีบทบาทหลักในการนำ SDGs ไปปฏิบัติ ด้วยเหตุนี้ กระทรวงมหาดไทย จึงได้เร่งผลักดันให้ ท้องถิ่นสามารถบริหารจัดการขยะมูลฝอยได้อย่างมีประสิทธิภาพการจัดการขยะมูลฝอยของประเทศเริ่มดำเนินการ ภายใต้แผนแม่บทการบริหารจัดการขยะมูลฝอย ของประเทศ (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๔) : ซึ่งได้สิ้นสุดในปี ๒๕๖๔ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จึงดำเนินการจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการจัดการขยะของประเทศ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๗๐) เพื่อเป็นกรอบและแนวทางในการขับเคลื่อนการแก้ไขภาวะมลพิษจากขยะที่มี ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ความเดือดร้อนและสุขภาพอนามัยของประชาชนอย่างต่อเนื่อง โดยคำนึงถึงสภาพปัญหา และบริบทสังคม ที่เปลี่ยนแปลงไปและสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายรัฐบาล พันธกรณีระหว่างประเทศ การควบคุม ป้องกันการเกิด ของเสียจากต่างประเทศ (Trans - boundary Movement of Wastes and Recyclables) รวมถึงสถานการณ์ โรคระบาดใหม่ของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (Covid-๑๙) โดยใช้หลักการจัดการสมัยใหม่ตามหลัก สากล ที่นานาอารยประเทศใช้บริหารจัดการขยะให้เกิดประโยชน์และประสิทธิภาพสูงสุด ได้แก่ แนวทางการพัฒนา เศรษฐกิจชีวภาพเศรษฐกิจหมุนเวียน – เศรษฐกิจสีเขียว (BCG Model) หลักการ ๓R (Reduce, Reuse, Recycle) หลักการผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย (PPP : Polluter Pays Principles) การมีส่วนร่วมของภาครัฐและภาคเอกชน ในการ จัดการขยะ(Public Private Partnership) หลักการขยายขอบเขตความรับผิดชอบของผู้ผลิตตามหลักการ Extended Producer Responsibility (EPR) และ ของ ผู้ บริ โภ ค ตาม หลัก การ Extended Consumer Responsibility (ECR) โดยแผนปฏิบัติการด้านการจัดการขยะของประเทศ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๗๐) ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๖๕

กระทรวงมหาดไทยในฐานะที่ได้รับมอบหมายให้เป็นหนึ่งในหน่วยงานผู้รับผิดชอบหลักในการดำเนินการ บริหารจัดการขยะมูลฝอยชุมชน ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของปัญหาขยะมูลฝอยชุมชนที่เกิดขึ้นในพื้นที่ในด้าน ต่าง ๆ เช่น ขยะมูลฝอยชุมชนไม่ได้รับการคัดแยกตั้งแต่ต้นทาง การจัดทำระบบเก็บขนไม่มีประสิทธิภาพ ขยะมูล ฝอยชุมชนไม่ได้รับการกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการและยังกำจัดไม่หมด รวมถึงการบริหารจัดการของ หน่วยงานที่ดูแลรับผิดชอบยังขาดประสิทธิภาพและทั่วถึง ที่ผ่านมากกระทรวงมหาดไทยได้แก้ไขปัญหามูลฝอย ชุมชนมาอย่างต่อเนื่อง โดยแบ่งเป็น ๓ ขั้นตอน ได้แก่ ต้นทาง กลางทาง และปลายทาง โดยการขับเคลื่อน กระบวนการผ่านแผนปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน “จังหวัดสะอาด” ประจำปี ซึ่งได้ ดำเนินการมาอย่าง

ต่อเนื่องตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน ๒. แผนปฏิบัติการด้านการจัดการขยะของประเทศ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๗๐) แผนแม่บทการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของประเทศ ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๔) มุ่งเน้นไป

๒. ข้อมูลพื้นฐาน

๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้งของหมู่บ้านหรือชุมชนหรือตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลสวนแตง ตั้งอยู่ทางทิศใต้ของที่ว่าการอำเภอละแม จังหวัดชุมพร ที่ทำการตั้งอยู่เลขที่ ๑๓๔ หมู่ที่ ๑ ต.สวนแตง อ.ละแม จ.ชุมพร โดยมีระยะทางห่างจาก อำเภอละแม ประมาณ ๕,๐๐๐ เมตร

เนื้อที่

องค์การบริหารส่วนตำบลสวนแตง มีพื้นที่ทั้งหมด ๔๘.๒๓ ตร.กม. หรือประมาณ ๓๐,๑๔๘ ไร่

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะพื้นที่ในตำบลสวนแตง ในหมู่ที่ ๒,๓,๔ และ ๕ เป็นพื้นที่ราบ หมู่ที่ ๖ และหมู่ที่ ๙ เป็นพื้นที่ราบติดชายทะเลฝั่งอ่าวไทย ส่วนหมู่ที่ ๑ และหมู่ที่ ๗ เป็นที่ราบเชิงเขาเล็กน้อย ส่วนในพื้นที่หมู่ ๘ และหมู่ที่ ๑๐ เป็นที่ราบเชิงเขาและที่ราบสูง

๑.๓ ลักษณะของภูมิอากาศ

ลักษณะทางภูมิอากาศของพื้นที่อยู่ในเขตร้อน ซึ่งมีอากาศอยู่ในเกณฑ์ชุ่มชื้น ฤดูฝนเริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคมถึงเดือนตุลาคม ซึ่งเป็นอิทธิพลของลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ส่วนในช่วงที่มีฝนตกน้อยคือ ช่วงเดือนมกราคมถึงเดือนเมษายนโดยได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ

๑.๔ ลักษณะของดิน

ลักษณะทางธรณีวิทยาของพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบ และมีบางส่วนเป็นที่ราบสูงสลับภูเขา มีลักษณะดินเป็นดินเหนียวปนทราย มีสีแดง สมรรถนะในการอุ้มน้ำค่อนข้างสูง และพื้นที่ราบติดชายฝั่งทะเลมีลักษณะดินเป็นดินร่วนปนทราย และดินทราย

๑.๕ ลักษณะของแหล่งน้ำ

- ลำน้ำ,ลำห้วย	จำนวน	๑๖	แห่ง
- บึง,หนอง	จำนวน	๘	แห่ง
- ฝาย	จำนวน	๑๓	แห่ง
- บ่อน้ำตื้น	จำนวน	๔๕	แห่ง
- บ่อบาดาล	จำนวน	๒๓	แห่ง
- อ่างเก็บน้ำ	จำนวน	๑๐	แห่ง

๑.๖ ลักษณะของไม้และป่าไม้

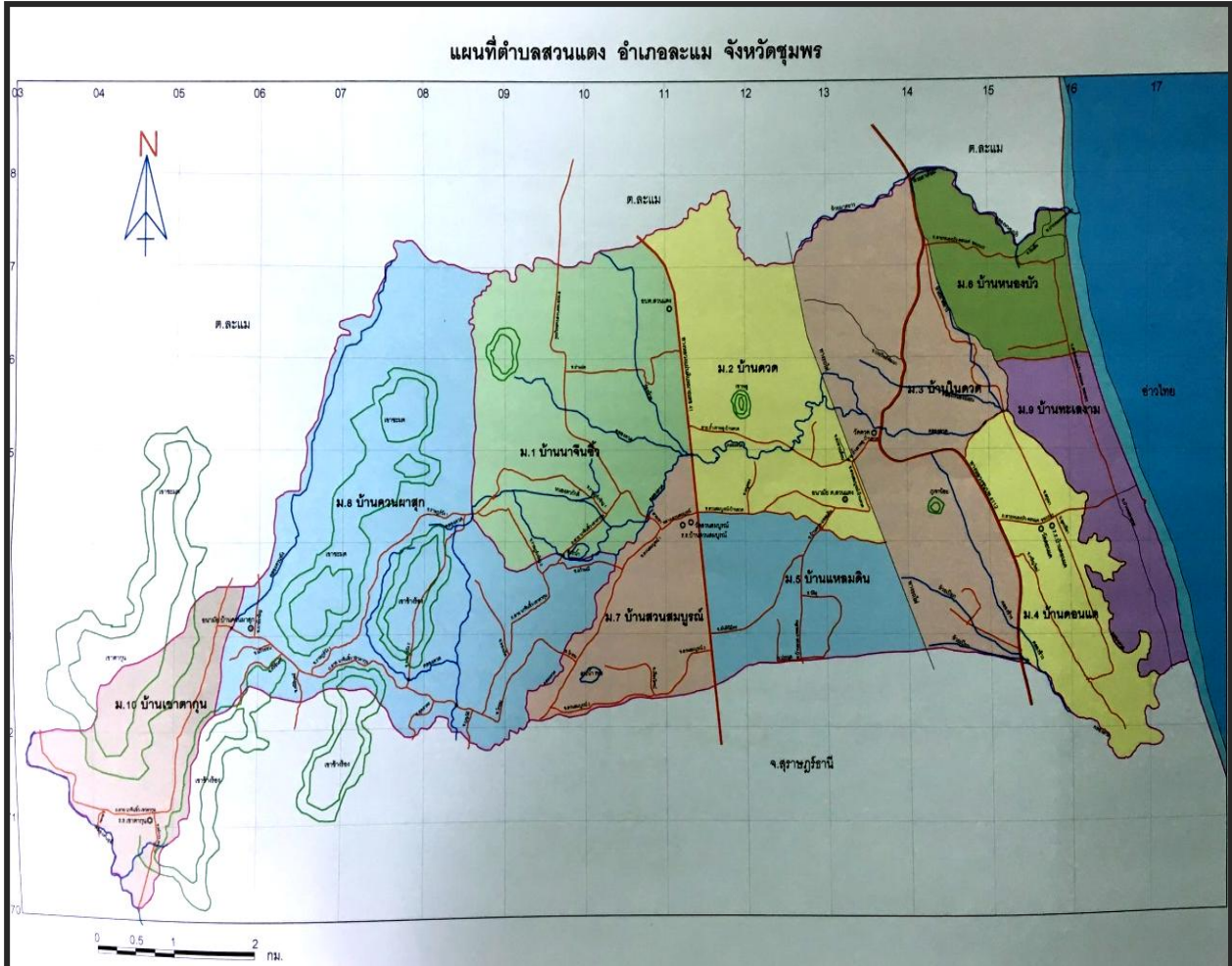
เป็นป่าไม้ประเภทป่าดิบชื้น และป่าไม้ประเภทป่าเสื่อมโทรม (ที่ถูกบุกรุก) ป่าไม้ประเภทพื้นที่เกษตรและพื้นที่ชุมชน พรรณไม้ที่สำคัญ ได้แก่ ตะเคียนหิน กะบาก ยางนา จำปา ไข่เขียว ตาเสือ หลุมพอ เสียดขอ อินทนิล ส้าน สมอภีเภก มะเมาะ ก่อ แซะ มะเฟืองช้าง ไทรย้อยใบคู้ ทRHIN สะตอ มะปริงและ เต่าร้าง สำหรับพรรณไม้ที่เป็นอาหารของสัตว์ป่าได้แก่ มะกอกป่า ไทร มะม่วงป่า พะเนียง กระท้อนป่า มะหาด หว่า ขนุนป่า ไม้ผาก ระกำ และ หวาย เป็นต้น และพรรณไม้พื้นล่างต่าง ๆ หลายชนิด เช่น ปาล์ม เฟิร์น และกล้วยไม้

๒. ด้านการเมือง/การปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง

ทิศเหนือ	จรด หมู่ที่ ๗ และหมู่ที่ ๑๑ ตำบลละแม อำเภอละแม จังหวัดชุมพร
ทิศใต้	ติดต่อกับตำบลคันธุลี อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี
ทิศตะวันออก	จรด อ่าวไทย
ทิศตะวันตก	จรด หมู่ที่ ๑๑ ตำบลละแม อำเภอละแม จังหวัดชุมพร

ที่ตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลสวนแตง อำเภอละแม จังหวัดชุมพร

๒.๒ การเลือกตั้ง

มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น เมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ มีสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ๑๐ คน และผู้บริหารท้องถิ่นเมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๖๕ นายองค์การบริหารส่วนตำบล ๑ คน และรองนายองค์การบริหารส่วนตำบล ๒ คน และเลขานุการนายองค์การบริหารส่วนตำบล ๑ คน

ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลสวนแตง ประกอบด้วย

๑. นายวิทยา ทองบุญช่วย	นายองค์การบริหารส่วนตำบลสวนแตง
๒. นายสมเจตน์ ทองนาแค	รองนายองค์การบริหารส่วนตำบลสวนแตง
๓. นางสาวธารีรัตน์ ชุมจินดา	รองนายองค์การบริหารส่วนตำบลสวนแตง
๔. นายธิษณะ ตั้งพิทักษ์กุล	เลขานุการนายองค์การบริหารส่วนตำบลสวนแตง

ฝ่ายสภาองค์การบริหารส่วนตำบลสวนแตง ประกอบด้วย

๑. นายสมพร มีนาคุ้ม	ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลสวนแตง
๒. นายสิริชัย สุขโสภา	รองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลสวนแตง
๓. นางสาวนิตยา คงมีศรี	เลขานุการสภาองค์การบริหารส่วนตำบลสวนแตง

สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลสวนแตง ประกอบด้วย

๑. นางวรรดี แสงสง	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลสวนแตง หมู่ ๑
๒. นายวรรณชัย เพชรรัตน์	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลสวนแตง หมู่ ๔
๓. นางกัญญา นารีหวานดี	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลสวนแตง หมู่ ๕
๔. นายสุทิน นวลแก้ว	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลสวนแตง หมู่ ๖
๕. นายไกรสร รัชประสงค์	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลสวนแตง หมู่ ๗
๖. นายสุวิสิทธิ์ เฉพาะตน	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลสวนแตง หมู่ ๘
๗. นายเจริญพงษ์ มุสิกะ	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลสวนแตง หมู่ ๙
๘. นายทองศักดิ์ กองชานา	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลสวนแตง หมู่ ๑๐

๓. ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

องค์การบริหารส่วนตำบลสวนแตง มีประชากรอาศัยอยู่ทั้งสิ้น ๔,๔๖๒ คน แยกเป็นเพศชาย ๒,๑๘๒ คน เพศหญิง ๒,๒๘๐ คน จำนวนครัวเรือน ๑,๘๖๕ ครัวเรือน

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

สถาบันการศึกษา

๑. โรงเรียนบ้านดอนแค	ตั้งอยู่ในหมู่ที่ ๔ ต.สวนแตง อ.ละแม จ.ชุมพร
๒. โรงเรียนบ้านบ้านสวนสมบูรณ์	ตั้งอยู่ในหมู่ที่ ๗ ต.สวนแตง อ.ละแม จ.ชุมพร
๓. โรงเรียนบ้านบ้านดวด	ตั้งอยู่ในหมู่ที่ ๒ ต.สวนแตง อ.ละแม จ.ชุมพร
๔. โรงเรียนบ้านเขาตากูน	ตั้งอยู่ในหมู่ที่ ๑๐ ต.สวนแตง อ.ละแม จ.ชุมพร
๕. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กของ อบต.สวนแตง	ตั้งอยู่ในหมู่ที่ ๒ ต.สวนแตง อ.ละแม จ.ชุมพร

๔.๒ สาธารณสุข

โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพในตำบลสวนแตงมี ๒ แห่ง

๑. โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลสวนแตง	ตั้งอยู่ในหมู่ที่ ๒ ต.สวนแตง อ.ละแม จ.ชุมพร
๒. โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพบ้านควนผาสุก	ตั้งอยู่ในหมู่ที่ ๘ ต.สวนแตง อ.ละแม จ.ชุมพร

๔.๓ การสังคมสงเคราะห์

หมู่บ้าน/ชุมชน	ผู้สูงอายุ (คน)	ผู้พิการ (คน)	ผู้ป่วยเอดส์ (คน)	รวม
หมู่ที่ ๑ นาจันชีว	๙๘	๑๐	-	๑๐๘
หมู่ที่ ๒ บ้านดวด	๗๖	๑๙	-	๙๕
หมู่ที่ ๓ บ้านในดวด	๑๒๐	๑๒	๑	๑๓๓
หมู่ที่ ๔ ดอนแค	๙๔	๑๕	๒	๑๑๑
หมู่ที่ ๕ แหลมดิน	๗๙	๑๓	-	๙๒

หมู่บ้าน/ชุมชน	ผู้สูงอายุ (คน)	ผู้พิการ (คน)	ผู้ป่วยเอดส์ (คน)	รวม
หมู่ที่ ๖ หนองบัว	๖๖	๑๓	-	๗๙
หมู่ที่ ๗ สวนสมบุรณ์	๙๐	๘	-	๙๘
หมู่ที่ ๘ ควนผาสุก	๘๓	๑๕	-	๙๘
หมู่ที่ ๙ ทะเลงาม	๘๑	๗	๔	๙๒
หมู่ที่ ๑๐ เขาตากูน	๒๙	๘	-	๓๗
รวม	๘๑๖	๑๒๐	๔	๙๔๐

๕. ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคมขนส่ง

มีถนนที่ได้รับการถ่ายโอน สายหนองบัว-ดอนแค, สายนาจิ้นซิว - เขาตากูน และที่อยู่ในความรับผิดชอบของ อบจ. สายสวนสมบุรณ์-เขาหลวง มีถนนสายย่อยในเขตตำบลและหมู่บ้าน สามารถติดต่อได้ทั้งตำบลและหมู่บ้าน ซึ่งแยกออกได้ดังนี้

๑. ถนนลาดยางแอสฟัลติก	จำนวน	๔	สาย
๒. ถนนคอนกรีต	จำนวน	๓๓	สาย
๓. ถนนลูกรัง	จำนวน	๒๑	สาย

๕.๒ การไฟฟ้า เขตบริการไฟฟ้าครอบคลุมในพื้นที่ทุกหมู่บ้าน ประชาชนได้ใช้ไฟฟ้า คิดเป็นร้อยละ ๙๐

๕.๓ การประปา ประชาชนมีน้ำประปาหมู่บ้าน ครบทั้ง ๑๐ หมู่บ้าน

๕.๔ โทรศัพท์

เขตบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ครอบคลุมทั้งตำบล มีเพียงบางจุดที่เป็นจุดอับสัญญาณ

๖. ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

หมู่บ้าน	พืชเศรษฐกิจ (ไร่)						
	ปาล์ม (ไร่)	ยางพารา (ไร่)	ทุเรียน (ไร่)	มะพร้าว (ไร่)	มังคุด (ไร่)	ลองกอง (ไร่)	เงาะ (ไร่)
นาจิ้นซิว	๒,๐๐๐.๔๙	๑,๐๘๑.๔๑	๑๗๗.๘๔	๐.๗๕	๒๕.๑๙	๑๔.๔๓	-
บ้านดวด	๑,๖๗๙.๑๙	๕๖๓.๐๕	๔๔.๑๕	๑๐.๐๐	๒.๐๐	-	-
บ้านโนดวด	๒,๘๒๗.๘๐	๖๓๑.๖๑	๑๓.๖๖	๑๐.๒๗	๑๒.๗๓	๑.๐๐	๑.๗๕
ดอนแค	๑,๗๘๐.๕๙	๔.๑๘	-	๖๙.๗๕	-	-	-
แหลมดิน	๑,๔๖๓.๒๕	๕๘๓.๒๖	๑๓๒.๘๔	๒๒.๓๒	๑๖.๕๕	๐.๕๐	-
หนองบัว	๕๐๐.๓๔	๒๓.๔๒	-	๕๕.๕๓	-	-	-
สวนสมบุรณ์	๑,๑๕๘.๓๔	๒๘๖.๒๑	๙๗.๗๐	๒.๒๕	๓.๗๕	-	-
ควนผาสุก	๑,๙๖๑.๓๘	๑,๗๒๙.๐๓	๙๕.๗๒	๑๐.๕๐	-	๗.๐๐	๑.๐๐
ทะเลงาม	๑๖๑.๒๖	-	-	๑๕๖.๓๑	-	-	-
เขาตากูน	๓๐๘.๕๙	๕๓๙.๒๘	๘.๘๑	๖๘.๐๐	-	๑๖.๐๐	-
รวม	๑๓,๘๔๑.๒๓	๕,๔๔๑.๔๕	๕๗๐.๗๒	๔๐๕.๖๘	๖๐.๒๒	๓๘.๙๓	๒.๗๕

๖.๒ การประมง

ตำบลสวนแตงมีพื้นที่ติดทะเล ในพื้นที่หมู่ที่ ๖ และหมู่ที่ ๙ มีการประมงชายฝั่ง และมีการทำประมงน้ำจืด ในร่องสวน หรือบ่อที่ขุดไว้เพื่อใช้น้ำทำการเกษตร และมีการเลี้ยงปลาน้ำจืด ดังนี้

๖.๒.๑ ประมงชายฝั่ง ได้แก่ ลอบปูม้าและอวนปูม้า ลอบปลาหมึก อวนกุ้งทะเล และเคยกุ้ง
อวนปลาทะเล

๖.๒.๒ ประมงน้ำจืด ได้แก่ ปลาตุก ปลานิล กุ้งขาวหรือกุ้งแวนนาไม กุ้งก้ามแดง/กุ้งเครฟิช

๖.๓ การปศุสัตว์

ข้อมูลการเลี้ยงสัตว์และปศุสัตว์ภายในเขตพื้นที่ตำบลสวนแตง จากสำนักงานปศุสัตว์อำเภอละม่อม กรมปศุสัตว์ จำแนกตามประเภทสัตว์ ได้แก่ โคเนื้อ สุกร ไก่ เป็ด

๖.๔ การบริการ

- ปั้มน้ำมันเอกชน จำนวน ๑ แห่ง

๖.๕ การท่องเที่ยว มีสถานที่ท่องเที่ยวในตำบล จำนวน ๒ แห่ง ได้แก่

๑. บ่อน้ำร้อนถ้ำเขาพลู ตั้งอยู่ หมู่ที่ ๒ ตำบลสวนแตง

๒. ชายทะเลบ้านหนองบัวและชายทะเลบ้านทะเลงาม ตั้งอยู่ หมู่ที่ ๖ และหมู่ที่ ๙ ตำบลสวนแตง

๖.๖ อุตสาหกรรม

- โรงงานผลิตน้ำมันปาล์ม บริษัท ซีพี. ออยล์ จำกัด (มหาชน) ที่ตั้ง ๑๗๙ หมู่ ๗ ตำบลสวนแตง อำเภอละม่อม จังหวัดชุมพร

- โรงงานไม้แปรรูป บริษัท เจ.ยู.เอ็น โคนันท์แลนด์ ที่ตั้ง ๑๕๙/๓๑ หมู่ ๔ ตำบลสวนแตง อำเภอละม่อม จังหวัดชุมพร

๖.๗ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

- กลุ่มประมงชายฝั่ง ๑ กลุ่ม

- กลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงปลาน้ำจืด ๑ กลุ่ม

- กลุ่มเกษตรกรอินทรีย์ ๑ กลุ่ม

- กลุ่มแปรรูปสินค้าเกษตร ๑ กลุ่ม

- กลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงโค ๑ กลุ่ม

๖.๘ แรงงาน แรงงานโดยส่วนใหญ่เป็นประชาชนที่มีอายุตั้งแต่ ๒๕-๕๕ ปี โดยประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นส่วนใหญ่ มีแรงงานต่างด้าวในพื้นที่ ประมาณร้อยละ ๒ ของประชากร

๗. ลักษณะภูมิประเทศ

สภาพภูมิประเทศโดยทั่วไปเป็นพื้นที่ราบสูงและติดชายฝั่งทะเล

๗.๑ ข้อมูลด้านการเกษตร

ประชากรประมาณ ๙๕% ของตำบลสวนแตง ประกอบอาชีพเกษตรกรรม เช่น ทำสวนยางพารา สวนปาล์ม น้ำมัน สวนผลไม้ และอีก ๔% ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป,ค้าขาย และ ๑% เป็นข้าราชการและพนักงานของรัฐ มีพื้นที่ทั้งหมด ๔๘.๒๓ ตร.กม. หรือประมาณ ๓๐,๑๕๐ ไร่

๗.๒ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำทางการเกษตร

- ลำน้ำ,ลำห้วย	จำนวน	๑๒	แห่ง
- บึง,หนอง	จำนวน	๔	แห่ง
- ฝาย	จำนวน	๑๓	แห่ง
- บ่อน้ำตื้น	จำนวน	๓๔	แห่ง
- บ่อบาดาล	จำนวน	๑๘	แห่ง
- อ่างเก็บน้ำ	จำนวน	๑	แห่ง

๗.๓ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำกินน้ำใช้ (หรือน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค)

- บ่อน้ำตื้น	จำนวน	๓๔	แห่ง
- บ่อบาดาล	จำนวน	๑๘	แห่ง

๘. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๘.๑ การนับถือศาสนา ประชากรโดยส่วนใหญ่ร้อยละ ๙๙ นับถือศาสนาพุทธ อีกร้อยละ ๑ นับถือศาสนาอิสลามและศาสนาอื่นๆ

๘.๒ ประเพณีและงานประจำปี ได้แก่ การจัดงานประเพณีลอยกระทง การจัดงานเฉลิมฉลองเนื่องในเทศกาลปีใหม่ การรดน้ำดำหัวผู้สูงอายุในเทศกาลสงกรานต์

เนื่องจากประชากรในตำบลพื้นที่ตำบลสวนแตง ประกอบด้วย คนถิ่นเดิม คือจังหวัดชุมพร ส่วนหนึ่ง และผู้ที่ได้อพยพมาตั้งถิ่นฐาน ในพื้นที่จากหลายๆ จังหวัดด้วยกัน ทำให้ภาษาที่ใช้อยู่ในปัจจุบันจะมีสำเนียงที่ผิดแปลกแตกต่างกันไป ตามถิ่นฐานกำเนิดของแต่ละบุคคล แต่ภาษาที่ใช้เป็นภาษาถิ่นใต้ ได้แก่ ภาษาถิ่นที่ใช้สื่อสารอยู่ในจังหวัดต่าง ๆ ของภาคใต้ของประเทศไทย ลงไปถึงชายแดนประเทศมาเลเซีย รวม ๑๔ จังหวัด เช่น ชุมพร ระนอง สุราษฎร์ธานี ภูเก็ต พัทลุง สงขลา นครศรีธรรมราช เป็นต้น และบางส่วนของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ภาษาถิ่นใต้ ยังมีภาษาถิ่นย่อยลงไปอีก เป็นภาษาถิ่นใต้ ภาคตะวันออก เช่น ภาษาถิ่นที่ใช้ใน จังหวัดนครศรีธรรมราช พัทลุง สงขลา ปัตตานี ตรัง สตูล ภาษาถิ่นใต้ตะวันตก เช่น ภาษาถิ่นที่ใช้ในจังหวัดกระบี่ พังงา ระนอง สุราษฎร์ธานีและชุมพร ในแต่ละภาคก็จะมีภาษาถิ่นใต้ เป็นภาษาถิ่นย่อยลงไปอีก เช่น ภาษาถิ่นระนอง ภาษาถิ่นภูเก็ต ภาษาถิ่นพัทลุง ภาษาถิ่นสงขลา เป็นต้น ภาษาถิ่นย่อยเหล่านี้อาจจะมีเสียง และคำที่เรียกสิ่งเดียวกันแตกต่างกันออกไป

๘.๔ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก - ผลไม้ตามฤดูกาล อาทิ ทุเรียน มังคุด ลองกอง

๙. ทรัพยากรธรรมชาติ

๙.๑ น้ำ

- ลำน้ำ,ลำห้วย	จำนวน	๑๒	แห่ง
- บึง,หนอง	จำนวน	๔	แห่ง

๙.๒ ป่าไม้

เป็นป่าไม้ประเภทป่าดิบชื้น และป่าไม้ประเภทป่าเสื่อมโทรม(ที่ถูกบุกรุก) ป่าไม้ประเภทพื้นที่เกษตร และพื้นที่ชุมชน พรรณไม้ที่สำคัญ ได้แก่ ตะเคียนหิน กะบาก ยางนา จำปา ไข่เขียว ตาเสือ หลุมพอ เสียดช่อ อินทนิล ส้าน สมอภิเภก มะเฒ่า ก่อ แซะ มะเฟืองช้าง ไทรย้อยใบคู้ ทRHIN สะตอ มะปริงและ เต่าร้าง สำหรับพรรณไม้ที่เป็นอาหารของสัตว์ป่าได้แก่ มะกอกป่า ไทร มะม่วงป่า พะเนียง กระท้อนป่า มะหาด หว่า ขนุนป่า ใฝ่ผาก ระกำ และหวาย เป็นต้น และพรรณไม้พื้นล่างต่าง ๆ หลายชนิด เช่น ปาล์ม เฟิร์น และกล้วยไม้ เป็นต้น

๑๐. อื่นๆ -

๓. แผนปฏิบัติการด้านการจัดการขยะของประเทศฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๗๐)

แผนแม่บทการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของประเทศ ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๔) มุ่งเน้นไปที่การจัดการจัดการขยะ ๓ ปลายทาง ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยการลดการเกิดขยะ การนำของเสียกลับ มาใช้ซ้ำ และใช้ประโยชน์ใหม่ตามหลักการ ๓R ที่แหล่งกำเนิดต่างๆ การส่งเสริมการกำจัดขยะมูลฝอย แบบศูนย์ รวมถึงการใช้เทคโนโลยีแบบผสมผสาน และการแปรรูปผลิตภัณฑ์งานอย่างเหมาะสม การกำจัดขยะมูลฝอย ตกค้างจากสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยที่ดำเนินการไม่ถูกต้อง จากผลการดำเนินงานตามแผนแม่บทฯ จะเห็นได้ว่าการบริหารจัดการขยะมูลฝอยยังไม่บรรลุตามเป้าหมายแผนปฏิบัติการ ด้านการจัดการขยะของประเทศ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๗๐) ต้องการยกระดับการบริหารจัดการขยะมูลฝอยให้ดีขึ้นกว่าเดิม โดยให้ความสำคัญกับการจัดการที่ต้นทางตามวัฏจักรชีวิตผลิตภัณฑ์เพื่อป้องกันการเกิดขยะ ตั้งแต่การออกแบบ การผลิตผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Eco-design) ส่งเสริมการบริโภคที่ยั่งยืน โดยการเลือกใช้สินค้าหรือผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม สามารถใช้ซ้ำและเรียกคืนกลับไปรีไซเคิลการคัดแยก ขยะมูลฝอย ณ ต้นทางสอดคล้องกับรูปแบบการกำจัดขยะมูลฝอยปลายทาง เพื่อให้มีการนำทรัพยากรกลับคืนจากของเสียให้มากที่สุด ทั้งใน รูปแบบวัสดุรีไซเคิล (Material recovery) และพลังงาน (Energy recovery) เพื่อให้เหลือขยะที่ต้องกำจัด ให้น้อยที่สุด (Final disposal)

ปัจจุบันขยะมูลฝอยเป็นปัญหาที่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องต้องให้ความสำคัญและให้ความร่วมมือในการแก้ไขกันอย่างเต็มความสามารถเพราะเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชนทุกระดับ และนับวันจะทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากความเติบโตทางด้านเศรษฐกิจ การเพิ่มขึ้นของประชากร ตลอดจนพฤติกรรม การอุปโภคบริโภคของพวกเราได้เปลี่ยนไปจากเดิมที่เคยใช้ตะกร้า เวลาไปจ่ายตลาด ใช้ปืนโตใส่อาหาร ใช้ใบบัว หรือใบตอง ห่ออาหาร แต่ปัจจุบันมีการใช้สินค้าที่มีบรรจุภัณฑ์จำพวกพลาสติก โฟม แก้ว กระดาษโลหะอลูมิเนียม เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ทำให้เกิดมูลฝอยและของเสียอันตรายเพิ่มขึ้นไปด้วย ผลกระทบที่ตามมาทั้ง ความสูญเสีย ทางด้านสิ่งแวดล้อม ก่อให้เกิดมลพิษทางน้ำ ทางดิน เสื่อมสภาพ ความเสียหายจากเหตุรำคาญ ส่งกลิ่นเหม็น รบกวน รวมถึงเป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรคเสียหายต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ความสูญเสียทางด้านเศรษฐกิจ และสิ้นเปลืองงบประมาณของรัฐที่ใช้ในการแก้ไขขยะมูลฝอยและ ของเสียอันตราย อย่างไรก็ตาม ข้อมูลจากกรมควบคุมมลพิษได้นำ เสนอไว้ว่าขยะมูลฝอย และของเสียอันตราย ที่เกิดขึ้นมีสัดส่วนองค์ประกอบที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ใหม่ได้ อัตราไม่น้อยกว่า ๘๐ ของปริมาณขยะที่เกิดขึ้น โดยสามารถนำขยะจำพวก พลาสติก แก้ว กระดาษโลหะ อลูมิเนียมมารีไซเคิล ได้ร้อยละ ๓๐-๓๕ และ นำขยะอินทรีย์ หรือขยะที่สามารถย่อยสลายได้มาหมักทำปุ๋ย ได้ร้อยละ ๔๕-๕๐ แต่ปัจจุบันอัตราการนำขยะมาใช้ประโยชน์ใหม่มีเพียงร้อยละ ๒๒ ของปริมาณขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นยังคงเป็นอัตราที่ต่ำกว่า เหมือนเปรียบเทียบกับขยะมูลฝอยที่มีศักยภาพในการนำมาใช้ประโยชน์ได้

ดังนั้น หากทุกคนเข้ามามีส่วนร่วมในการ ลด คัดแยก และใช้ประโยชน์จากขยะมูลฝอย เริ่มจากตนเอง ครอบครัวหมู่บ้านหรือชุมชน สถานประกอบการต่างๆ เช่น ร้านอาหาร ร้านสะดวกซื้อ รวมทั้งองค์กรต่างๆ เช่น โรงเรียน และสถานที่ราชการ อาคารสำนักงานก็จะสามารถช่วยแก้ไขปัญหามูลฝอยได้ และยังช่วยประหยัดงบประมาณ และทรัพยากรธรรมชาติอีกด้วย

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์แผนบริหารจัดการขยะมูลฝอย

๑. กรอบแนวคิด

แผนปฏิบัติการด้านการจัดการขยะของประเทศ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๗๐) จัดทำขึ้นภายใต้กรอบแนวคิดการจัดลำดับความสำคัญของการจัดการขยะรูปแบบใหม่ (The Waste Management Hierarchy) และการบริหารจัดการขยะตามวัฏจักรชีวิตผลิตภัณฑ์ (Life Cycle Management Approach) โดยมีมาตรการ และแนวทางการจัดการที่ครอบคลุมทุกขั้นตอน ตั้งแต่การออกแบบ การผลิต การจัดจำหน่าย การบริโภค การคัดแยก และนำกลับมาใช้ใหม่ และกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ ดังนี้

๑. การจัดการ ณ ต้นทาง ตั้งแต่การออกแบบผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Eco - design) การผลิต และการจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม การกำหนดหน้าที่ของผู้เกี่ยวข้อง เช่น ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้จัดจำหน่าย ในการร่วมรับผิดชอบต่อผลิตภัณฑ์ของตนตลอดวัฏจักรชีวิต ตามหลักการขยายความรับผิดชอบของผู้ผลิต (Extended Producer Responsibility : EPR) ในการจัดการขยะพลาสติก ขยะบรรจุภัณฑ์ ขยะอาหาร ซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์

๒. การจัดการ ณ กลางทาง ส่งเสริมการบริโภคที่ยั่งยืน เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมผู้บริโภค โดยการใช้สินค้าหรือผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม การเลือกใช้สินค้าและบรรจุภัณฑ์ที่สามารถใช้ซ้ำ การเรียกคืนกลับไปรีไซเคิลโดยผู้ประกอบการ การลดหรือดื้อใช้บรรจุภัณฑ์ที่ก่อภาระต่อสิ่งแวดล้อมและส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และระบบนิเวศ และการสร้างกลไกการคัดแยกขยะ ณ ต้นทาง สอดคล้องกับรูปแบบการกำจัดขยะ ณ ปลายทาง เพื่อให้มีการนำทรัพยากรกลับคืนจากของเสียให้มากที่สุดในรูปแบบวัสดุรีไซเคิล (Material recovery) และพลังงาน (Energy recovery) ทำให้เหลือขยะที่ต้องกำจัดให้น้อยที่สุด (Final disposal)

๓. การจัดการ ณ ปลายทาง จะใช้แนวทางการจัดการขยะมูลฝอยผสมผสาน (Integrated Solid Waste Management) ตามที่กำหนดไว้ในการจัดลำดับความสำคัญของการจัดการขยะรูปแบบใหม่ โดยจัดให้มีระบบกำจัดแบบผสมผสานโดยใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ ก่อนการฝังกลบขั้นสุดท้าย เช่น ระบบคัดแยกและนำกลับคืนวัสดุ รีไซเคิล การเผาเพื่อผลิตพลังงาน การหมักปุ๋ย เพื่อให้เหลือขยะที่ต้องฝังกลบให้น้อยที่สุด

๔. การพัฒนาเครื่องมือบริหารจัดการขยะ เพื่อสนับสนุนให้การจัดการขยะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่ การพัฒนากฎหมายเพื่อกำหนดรูปแบบ แนวทางในการจัดการ และบทบาทหน้าที่ของผู้เกี่ยวข้อง ในการจัดการขยะ เช่น การจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์การจัดการขยะบรรจุภัณฑ์ การจัดการขยะพลาสติก เป็นต้น การปรับปรุงกฎหมาย/กฎระเบียบ เพื่อแก้ปัญหาข้อติดขัดในการจัดการขยะ การพัฒนาและเชื่อมโยงฐานข้อมูลให้เป็นข้อมูลชุดเดียวกัน สามารถนำมาใช้ในการวางแผนและตัดสินใจ ในการแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ การจัดทำองค์ความรู้ที่จำเป็นสำหรับภาครัฐ ภาคเอกชน และ ภาคประชาชน รวมถึงการวิจัยพัฒนานวัตกรรมที่เหมาะสมสำหรับการจัดการขยะ

๒. บทบาทและหน้าที่ของกระทรวงมหาดไทยและหน่วยงานภายใต้กระทรวงมหาดไทย ภายใต้แผนปฏิบัติการด้านการจัดการขยะของประเทศ (พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๗๐)

ปัจจุบันแผนแม่บทการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของประเทศ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๗๐) ได้กำหนดบทบาทและหน้าที่ของกระทรวงมหาดไทยและหน่วยงานภายใต้กระทรวงมหาดไทยไว้ ดังนี้

๒.๑ กระทรวงมหาดไทย เป็นหน่วยงานเจ้าภาพหลักในการดำเนินการจัดการขยะมูลฝอย และของเสียอันตรายชุมชนในพื้นที่ทั่วประเทศ โดยดำเนินการ ๓ มาตรการ ดังนี้

มาตรการที่ ๑ การจัดการขยะที่ต้นทาง

➤ ขยะอาหาร (Food Waste)

๑) ป้องกันและลดการเกิดขยะอาหารในภาคผู้จำหน่ายอาหาร เช่น ห้างสรรพสินค้า ซูเปอร์มาร์เก็ต และตลาด ภาคผู้ประกอบการอาหารหรือโรงแรม อาทิ ภัตตาคาร และร้านอาหาร โดยพัฒนาและประยุกต์เป็น แนวปฏิบัติที่ดีเพื่อยกระดับการควบคุมและป้องกันขยะอาหารจากแหล่งกำเนิด และลดการเกิดอาหารส่วนเกิน โดยส่งเสริมการนำอาหารส่วนเกิน ไปแบ่งปันให้กับผู้ด้อยโอกาส และผู้มีรายได้น้อย

๒) ป้องกันและลดการเกิดขยะอาหารในภาคผู้บริโภค โดยเพิ่มความรู้ให้กับผู้บริโภคในการลด การเกิดขยะอาหาร และการจัดระบบที่เหมาะสมและสอดคล้องกับระบบกำจัดขยะปลายทางในการคัดแยกและ นำขยะอาหารไปใช้ประโยชน์อย่างคุ้มค่า

๓) จัดทำองค์ความรู้และระบบข้อมูลขยะอาหาร

➤ มูลฝอยติดเชื้อ (Infectious Waste)

๑) จัดทำแนวทางการปฏิบัติในการจัดการมูลฝอยติดเชื้อจากแหล่งกำเนิด ทั้งจากบ้านเรือนและ ชุมชน ให้มีมาตรฐานการปฏิบัติงานแก่ผู้ปฏิบัติงานในทุกแหล่งกำเนิด และประชาชนให้มีการจัดการมูลฝอยติดเชื้อ อย่างถูกต้องในทิศทางเดียวกัน

๒) ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพผู้ปฏิบัติงานจากแหล่งกำเนิดมูลฝอยติดเชื้อ อาทิ ผู้ก่อให้เกิด มูลฝอยโรงพยาบาล คลินิก สถาบันการศึกษา ผู้ป่วย สถานพยาบาลสัตว์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการ มูลฝอยติดเชื้อ

๓) ส่งเสริมการใช้หลักการ ๓Rs ด้วยวิธีการใช้ซ้ำ (Reuse) หรือรีไซเคิล (Recycle) โดยทำให้ ปราศจากเชื้อโรค ก่อนนำกลับมาใช้ใหม่ หรือมีความปลอดภัยต่อผู้ปฏิบัติงาน

➤ กากอุตสาหกรรมที่เป็นอันตราย

๑) ส่งเสริมให้สถานประกอบการลดปริมาณการใช้สารอันตรายหรือใช้สารอื่นทดแทน ในกระบวนการผลิต และมีการคัดแยกของเสียไปใช้ประโยชน์ให้ได้มากที่สุด เพื่อลดปริมาณกากอุตสาหกรรม ที่เป็นอันตรายที่ต้องนำไปกำจัดขั้นสุดท้ายให้เหลือน้อยที่สุด

๒) ศึกษาองค์ประกอบขยะมูลฝอย ณ แหล่งกำเนิดและสถานที่ กำจัดขยะมูลฝอยขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อสามารถใช้ในการวางแผน และกำหนดระบบการจัดการขยะมูลฝอยในพื้นที่ ให้สอดคล้อง กับสภาพปัญหา และสะท้อนถึงลักษณะด้านเศรษฐกิจและสังคมของพื้นที่ตนเอง

๓) พัฒนาระบบหรือรูปแบบที่ส่งเสริมให้บ้านเรือน กิจการบางประเภท และแหล่งกำเนิดขยะ ขนาดใหญ่ต่าง ๆ มีการคัดแยกขยะมูลฝอยตั้งแต่ต้นทาง ตามประเภทที่สอดคล้องกับรูปแบบหรือเทคโนโลยี การกำจัดขยะมูลฝอย โดยใช้กลไกหรือแรงจูงใจ ที่เกี่ยวข้องกับการคืนประโยชน์กลับให้กับบ้านเรือน กิจการ บางประเภท หรือแหล่งกำเนิดขยะขนาดใหญ่ที่มีการคัดแยกขยะ ตั้งแต่ต้นทาง จัดให้มีระบบหรือวิธีการที่เอื้อต่อ การเก็บรวบรวมขยะมูลฝอยแบบแยกประเภทสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งสร้างต้นแบบพื้นที่ หรือจังหวัดที่มีการจัดการขยะมูลฝอย ณ กลางทาง

มาตรการที่ ๒ การเพิ่ม ประสิทธิภาพระบบกำจัดขยะ

➤ ขยะมูลฝอย

๑) ขับเคลื่อนให้มีจำนวนสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยที่ถูกต้อง เพียงพอที่จะรองรับปริมาณ ขยะมูลฝอยที่เก็บรวบรวมได้และให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ โดยการจัดลำดับความสำคัญของกลุ่มองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นในการจัดการขยะมูลฝอยแบบรวมศูนย์ และส่งเสริมให้เอกชนร่วมทุนโดยเฉพาะกลุ่มพื้นที่ขนาดกลาง ที่มีศักยภาพการนำขยะไปใช้ประโยชน์และใช้เป็นพลังงานทดแทนในการผลิตไฟฟ้า โดยเฉพาะในเขตเศรษฐกิจ พิเศษ เขตควบคุมมลพิษ เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก และพื้นที่ใกล้โรงปูนซีเมนต์หรือนิคมอุตสาหกรรม

๒) กำหนดรูปแบบ/มาตรฐานการจัดการขยะโดยมุ่งเน้นเทคโนโลยีการจัดการแบบผสมผสาน ที่เหมาะสมกับการจัดการต้นทาง บริบทของพื้นที่และองค์ประกอบของขยะมูลฝอย การผลิตพลังงานที่ให้เอกชน เข้าร่วมดำเนินงาน หรือรูปแบบการกำจัดขยะมูลฝอยอย่างง่ายที่สามารถลดการเกิดก๊าซเรือนกระจกที่เหมาะสม กับลักษณะขององค์ประกอบขยะ หรือบริบทด้านเศรษฐกิจ และสังคมของพื้นที่นั้น ๆ ซึ่งองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินงานได้เองอย่างมีประสิทธิภาพ

➤ ของเสียอันตรายชุมชน

๑) จัดทำรูปแบบ หลักเกณฑ์ มาตรฐานการจัดการของเสียอันตรายชุมชนเพื่อให้องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นดำเนินการจัดการของเสียอันตรายชุมชนในภาพรวมของจังหวัด ตั้งแต่การเก็บรวบรวมการเก็บกัก และการส่งไปกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการภายในระยะเวลาที่เหมาะสม โดยนำรูปแบบหรือแนวทาง การดำเนินงานด้านการจัดการ ของเสียอันตรายชุมชนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้นแบบมาพัฒนาและประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับบริบทของพื้นที่ตนเอง

๒) สนับสนุนให้ภาคเอกชนเข้ามารับรีไซเคิล หรือกำจัดของเสียอันตรายชุมชนให้มากขึ้น ครอบคลุมทุกภูมิภาค โดยสนับสนุนการลงทุนในการจัดการของเสียอันตรายชุมชนอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการและสนับสนุนการนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ตามหลักการ Circular economy

➤ มูลฝอยติดเชื้อ

๑) พัฒนาและปรับปรุงระบบควบคุมกำกับติดตามการขนส่งมูลฝอยติดเชื้อโดยการใช้ระบบ เทคโนโลยีสารสนเทศ (Digital Tracking) ที่มีประสิทธิภาพ และง่ายต่อการใช้งาน

๒) เพิ่มศักยภาพระบบกำจัดมูลฝอยติดเชื้อ โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีศักยภาพ ดำเนินการระบบกำจัดมูลฝอยติดเชื้อแบบศูนย์รวมให้ครอบคลุมทุกภูมิภาค และส่งเสริมภาคเอกชนร่วมลงทุน ในการสร้างระบบจัดการมูลฝอยติดเชื้อ เพื่อรองรับปริมาณมูลฝอยติดเชื้อที่เพิ่มสูงขึ้นจากชุมชน

๓) ส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ร่วมกับโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลกำกับดูแล ให้มีการเก็บรวบรวมมูลฝอยติดเชื้อจากแหล่งกำเนิดในชุมชน และนำไปกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ

➤ กากอุตสาหกรรมที่เป็นอันตราย

๑) ส่งเสริมให้มีการจัดตั้งโรงงานรีไซเคิลและสถานที่กำจัดกากของเสียอุตสาหกรรมด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมให้ครอบคลุมทุกภูมิภาค เพื่อให้สามารถจัดการกากอุตสาหกรรม ของเสีย อันตรายชุมชน และซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่เกิดขึ้นทั่วประเทศอย่างเหมาะสม ทั้งในด้านชนิดและปริมาณ ซึ่งจะช่วยส่งเสริมให้มีการนำกากอุตสาหกรรมและของเสียอันตรายไปจัดการอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการมากยิ่งขึ้น เนื่องจากต้นทุนค่าขนส่งในการจัดการกากอุตสาหกรรมและของเสียอันตราย ของผู้ประกอบการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาพรวมลดลง

๒) กำกับดูแลและบังคับใช้กฎหมายอย่างเข้มงวดกับสถานที่ที่มีการดำเนินงานการจัดการขยะหรือ กากของเสียที่เป็นอันตรายที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม ได้แก่ สถานที่กำจัดขยะมูลฝอยร้านรับซื้อของเก่า และโรงงานรีไซเคิลทุกประเภท โรงงานหรือสถานประกอบการถอดแยกซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ สถานที่รับคืนซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ สถานที่กำจัดมูลฝอยติดเชื้อ และสถานที่กำจัดกากของเสียอุตสาหกรรม

๓) กำหนดหลักเกณฑ์ แนวทาง วิธีการที่เหมาะสมในการกำกับดูแลการจัดการกากของเสียที่เกิด จากสถานประกอบการขนาดเล็กที่ไม่เข้าข่ายโรงงาน ภายใต้พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไข เพิ่มเติม ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๖๒

๔) กำหนดแนวทางการจัดการขยะที่ยังไม่มีระบบการจัดการ หรือขยะที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการพัฒนาเทคโนโลยีหรือผลิตภัณฑ์ใหม่บางประเภทที่คาดว่าจะจะเป็นปัญหาในอนาคต ได้แก่ ขยะจากการก่อสร้างและ การรื้อถอนสิ่งก่อสร้าง ซากรถยนต์ และซากแบตเตอรี่ ซากรถยนต์ไฟฟ้า ซากโซล่าเซลล์จากชุมชน ของเสียจากสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน และของเสียจากการเลิกใช้ผลิตภัณฑ์ที่เติมปรอท

มาตรการที่ ๓ การพัฒนาเครื่องมือบริหารจัดการขยะ

๑. พัฒนากฎหมายให้ครอบคลุมการจัดการที่ต้นทางตาม Product Life Cycle ตั้งแต่ การออกแบบผลิตภัณฑ์ การผลิต การบริโภค และการจัดการภายหลังจากการบริโภค โดยการพัฒนากฎหมายเดิม เช่น การเพิ่มเติมหมวด/มาตรา ภายใต้พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือพัฒนา กฎหมายใหม่ตามหลักการ EPR หรือเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) เพื่อใช้เป็นเครื่องมือ ในการจัดการขยะให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

๒. ผลักดันการออกกฎหมายการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ ให้มีผลบังคับใช้

๓. ปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการของเสียอันตรายชุมชน เพื่อกำหนดอำนาจ และหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดให้มีความชัดเจน เพื่อให้สามารถบริหารจัดการได้ตามกฎหมายดำเนินงาน ได้อย่างต่อเนื่อง ตลอดจนการกำหนดระเบียบ ข้อบังคับในการเป็นศูนย์รวบรวมของเสียอันตรายชุมชนของจังหวัด

๔. ส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่งออกข้อบัญญัติท้องถิ่นในการจัดการของเสีย อันตรายชุมชน มูลฝอยติดเชื้อจากแหล่งกำเนิดในชุมชน และกากของเสียอันตรายจากสถานประกอบการขนาดเล็ก ตั้งแต่การคัดแยกที่ต้นทางจนถึงการกำจัดและบังคับใช้อย่างเข้มงวด

๕. พัฒนา ปรับปรุงและเชื่อมโยงฐานข้อมูลการจัดการขยะมูลฝอย ของเสียอันตรายชุมชน มูลฝอยติดเชื้อ และกากอุตสาหกรรมที่เป็นอันตราย และข้อมูลที่เป็นจำเป็นสำหรับการวางแผน การกำกับดูแลและ การแก้ไขปัญหาให้เป็นข้อมูลชุดเดียวกัน สามารถนำข้อมูลมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๖. จัดทำองค์ความรู้เกี่ยวกับจัดการขยะมูลฝอย ของเสียอันตรายชุมชน มูลฝอยติดเชื้อ และกากอุตสาหกรรมที่เป็นอันตราย และเผยแพร่ประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างความรู้ ความตระหนักให้กับประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง ผ่านช่องทางการสื่อสารที่หลากหลาย น่าสนใจ เข้าใจง่าย และเข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย

๗. ส่งเสริมการวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมจัดการขยะ อาทิ นวัตกรรมสำหรับ ผลิตภัณฑ์ที่ใช้ทดแทนพลาสติกแบบใช้ครั้งเดียว เทคโนโลยีรีไซเคิลและอัพไซเคิล นวัตกรรมการนำขยะไปใช้ ประโยชน์ที่เหมาะสมกับศักยภาพของชุมชน นวัตกรรมจัดการขยะอาหาร นวัตกรรมหรือเทคโนโลยีการจัดการ ขยะมูลฝอยสำหรับกลุ่มพื้นที่ขนาดกลางและขนาดเล็ก รวมทั้งพื้นที่เกาะ เทคโนโลยีการจัดการซากโซล่าเซลล์ จากชุมชนการสร้างเครือข่าย/ศูนย์

แลกเปลี่ยนเรียนรู้นวัตกรรมการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายในระดับ ชุมชน (Innovation center)

๒.๒ จังหวัด เป็นหน่วยงานหลักในการถ่ายทอดนโยบายหลัก การกำกับ ติดตาม เร่งรัดการดำเนินการ ด้านการจัดการขยะมูลฝอยในภาพรวมของพื้นที่ โดยดำเนินการ ดังนี้

- ๑) จัดทำแผนปฏิบัติการระดับจังหวัดเพื่อดำเนินงานในการจัดการขยะมูลฝอยของจังหวัด
- ๒) เร่งรัดการดำเนินการกำจัดขยะมูลฝอยตกค้างภายในจังหวัดให้หมดไป โดยกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการปิด และ/หรือปรับปรุงฟื้นฟูสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยเดิมให้ถูกต้อง
- ๓) สนับสนุนการรวมกลุ่มพื้นที่และจัดตั้งศูนย์กำจัดขยะมูลฝอยรวมในทุกจังหวัด [ขนาดใหญ่ (L) ขนาดกลาง (M) ขนาดเล็ก (S)] โดยใช้เทคโนโลยีแบบผสมผสาน และส่งเสริมให้เอกชนเป็นผู้ลงทุนในการจัดการขยะมูลฝอย
- ๔) สนับสนุนให้มีศูนย์รวบรวมของเสียอันตรายชุมชนของจังหวัดหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- ๕) สร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการลด คัดแยก ขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายที่ต้นทางให้กับประชาชน และสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการลด คัดแยกและนำขยะมูลฝอยกลับมาใช้ประโยชน์
- ๖) ติดตามและกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ดำเนินการบริหารจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายภายในจังหวัดอย่างมีประสิทธิภาพและถูกต้องตามหลักวิชาการ รวมถึงให้มีการรายงานผลการดำเนินงาน
- ๗) สนับสนุนการจัดหาพื้นที่ในการจัดการขยะมูลฝอยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- ๘) สนับสนุนการสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่ โดยการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร และสามารถเข้าร่วมรับรู้ ให้ข้อเสนอแนะ ร่วมตัดสินใจและร่วมมือในการดำเนินโครงการบริหารจัดการขยะมูลฝอย และของเสียอันตรายตั้งแต่ต้น

๙) รับฟังความคิดเห็นของประชาชนตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็น ของประชาชน พ.ศ. ๒๕๔๘ หรือระเบียบ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง (ถ้ามี)

๓.๓ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นหน่วยงานปฏิบัติการในระดับพื้นที่ โดยดำเนินการ ดังนี้

- ๑) ร่วมกับจังหวัดจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อดำเนินงานในการจัดการขยะมูลฝอยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและของจังหวัด
- ๒) ดำเนินการกำจัดขยะมูลฝอยตกค้างภายในพื้นที่ให้หมดไป โดยดำเนินการปิด และ/หรือปรับปรุงฟื้นฟูสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยเดิมให้ถูกต้อง
- ๓) ดำเนินการลดและคัดแยกขยะมูลฝอยในพื้นที่ และจัดระบบการเก็บรวบรวมขนส่งขยะมูลฝอย และของเสียอันตรายชุมชนแบบแยกประเภท เพื่อส่งกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ
- ๔) รวมกลุ่มพื้นที่และจัดตั้งศูนย์กำจัดขยะมูลฝอยรวมในทุกจังหวัด [ขนาดใหญ่ (L) ขนาดกลาง (M) ขนาดเล็ก (S)] โดยใช้เทคโนโลยีแบบผสมผสาน ส่งเสริมให้เอกชนเป็นผู้ลงทุนในการจัดการขยะมูลฝอย และได้รับการยอมรับจากประชาชนในพื้นที่
- ๕) เตรียมการในการหาพื้นที่ที่เหมาะสมเพื่อรองรับการจัดการขยะมูลฝอย
- ๖) ออกข้อบัญญัติท้องถิ่นเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยภายใต้พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ เช่น การคัดแยก การเก็บรวบรวม การเก็บขนและกำจัดขยะมูลฝอย การจัดเก็บค่าธรรมเนียม การเก็บขนและกำจัดขยะมูลฝอยให้เหมาะสม เป็นต้น รวมทั้งกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการจัดการขยะมูลฝอย และของเสียอันตราย
- ๗) จัดตั้งศูนย์แลกเปลี่ยนเรียนรู้การจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายชุมชนในระดับท้องถิ่น
- ๘) ติดตามและบังคับใช้กฎหมายกับเอกชนผู้รับจ้างในการจัดการขยะมูลฝอย เพื่อให้เอกชนดำเนินการ

จัดการขยะมูลฝอยในพื้นที่บริการอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ

๙) ดำเนินการให้ข้อมูลข่าวสาร ให้ประชาชนสามารถเข้าร่วมรับรู้ ให้ข้อเสนอแนะ ร่วมตัดสินใจ และร่วมมือ ในการดำเนินโครงการบริหารจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายตั้งแต่ต้น

๑๐) รับฟังความคิดเห็นของประชาชนตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็น ของ ประชาชน พ.ศ. ๒๕๔๘ หรือระเบียบ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง (ถ้ามี)

๓. วิสัยทัศน์

“ตำบลสวนแตงสะอาด ปราศจากขยะอย่างยั่งยืน”

๔. พันธกิจ

๑. ส่งเสริมให้มีการจัดการขยะตั้งแต่ระยะต้นทาง กลางทาง และปลายทางมีส่วนร่วมในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก มุ่งผลสู่การขับเคลื่อน Sustainable Development Goals : SDGs

๒. ขับเคลื่อนและสนับสนุนการดำเนินการแก้ไขปัญหาขยะมูลฝอยชุมชนให้เป็นไป ตามนโยบายของ รัฐบาลข้อสั่งการของนายกรัฐมนตรี แผนขยะประเทศฉบับที่ ๒ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี แผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน

๓. ส่งเสริมให้เกิดการลดการเกิดขยะมูลฝอยทุกวิถีทาง ตั้งแต่การใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างคุ้มค่า มุ่งเน้นการ ลดใช้ถุงพลาสติกและโฟม ชื้อหรือใช้ผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมการคัดแยก ตั้งแต่ต้นทาง โดยใช้หลัก ๓Rs: Reduce Reuse และ Recycle หรือ ๓ ช : ใช้น้อย ใช้น้ำ และนำกลับมาใช้ใหม่

๔. สนับสนุนการเพิ่มประสิทธิภาพในการเก็บรวบรวมและขนลงขยะมูลฝอยชุมชนเพื่อนำไปกำจัดอย่าง ถูกต้องตามหลักวิชาการ

๕. สนับสนุนและส่งเสริมในการรวมกลุ่มพื้นที่ในการจัดการมูลฝอย (Clusters) ขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น และการมอบหมายให้เอกชนเป็นผู้ดำเนินการเก็บ ขน และกำจัดขยะมูลฝอย

๖. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอยของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม/ภาค ประชาชน

๗. เพื่อเป็นกรอบและทิศทางในการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ของ กระทรวงมหาดไทย ทั้งในส่วนราชการระดับส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค รวมไปถึงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๘. เพื่อให้มีแนวทางให้เกิดการบูรณาการการดำเนินงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานในสังกัดกระทรวง มหาดไทย กับหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชนและภาคประชาสังคม/ภาคประชาชน

๕. เป้าประสงค์

เป้าประสงค์ของแผนปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน “จังหวัดสะอาด” ระดับองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๘

๑. ขยะมูลฝอยมีการนำกลับไปใช้ประโยชน์เพิ่มขึ้น และส่งเสริมการคัดแยกขยะในชุมชน

๒. ขยะอินทรีย์ครัวเรือนได้รับการบริหารจัดการและนำไปใช้ประโยชน์

๓. ขยะรีไซเคิลในชุมชนได้รับการบริหารจัดการ และสร้างมูลค่าเพิ่ม ผ่านการจัดสวัสดิการให้สมาชิก

๔. ขยะมูลฝอยได้รับการบริหารจัดการเพิ่มขึ้น ในการรวบรวม เก็บขนขยะ และกำจัดอย่างมีประสิทธิภาพ

๕. ของเสียอันตรายชุมชนได้รับการบริหารจัดการและส่งกำจัดอย่างถูกต้องเพิ่มขึ้น

๖. มูลฝอยติดเชื้อได้รับการบริหารจัดการและส่งกำจัดอย่างถูกต้องเพิ่มขึ้น

๗. ประชาชนในพื้นที่ที่มีความตระหนักและความเข้าใจในการจัดการขยะที่ต้นทางเพิ่มขึ้น เพื่อลดปัญหา งบประมาณในการจัดการผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและการเกิดก๊าซเรือนกระจก

๘. องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีการแต่งตั้งคณะกรรมการเครือข่ายอาสาสมัครท้องถิ่นรักชาติโลกและคณะกรรมการสิ่งปฏิภูมและมูลฝอยขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นโดยเป็นกลไกในการขับเคลื่อนการบริหารจัดการขยะในพื้นที่

๙. จังหวัดมีบทบาทในการจัดกิจกรรมหรือโครงการต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมการดำเนินงาน ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเพิ่มขึ้น

๑๐. องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นใช้ระบบสารสนเทศเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการขยะอย่างมีประสิทธิภาพ

๑๑. หน่วยงานภาครัฐทุกส่วนราชการเป็นหน่วยงานนำร่องในการดำเนินการบริหารจัดการขยะภายในหน่วยงานให้เกิดผลเป็นรูปธรรมและมีความต่อเนื่อง

ส่วนที่ ๓

การปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอย

๑. กรอบการดำเนินงานภายใต้แผนปฏิบัติการจัดการมูลฝอย ประจำปี ๒๕๖๗

กรอบการดำเนินงานภายใต้แผนปฏิบัติการจัดการมูลฝอย ประจำปี ๒๕๖๗ แบ่งการดำเนินงานออกเป็น ๓ ระยะ ได้แก่ ต้นทาง คือ ลดปริมาณและคัดแยกขยะมูลฝอย ณ แหล่งกำเนิด กลางทาง คือ เพิ่มประสิทธิภาพการเก็บขนขยะมูลฝอยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ปลายทาง คือ ขยะมูลฝอยได้รับการกำจัดอย่างถูกต้อง ตามหลักวิชาการ โดยใช้หลัก ๓ Rs: Reduce Reuse และ Recycle หรือ ๓ ช: ใช้น้อย ใช้ซ้ำ และนำกลับมาใช้ใหม่ และหลักประชารัฐ

๒. เป้าหมาย

๑. ขยะมูลฝอยมีการนำกลับไปใช้ประโยชน์เพิ่มขึ้น และส่งเสริมการคัดแยกขยะในชุมชน
๒. ขยะอินทรีย์ครัวเรือนได้รับการบริหารจัดการและนำไปใช้ประโยชน์
๓. ขยะรีไซเคิลในชุมชนได้รับการบริหารจัดการ และสร้างมูลค่าเพิ่ม ผ่านการจัดสวัสดิการให้สมาชิก
๔. ขยะมูลฝอยได้รับการบริหารจัดการเพิ่มขึ้น ในการรวบรวม เก็บขนขยะ และกำจัดอย่างมีประสิทธิภาพ
๕. ของเสียอันตรายชุมชนได้รับการบริหารจัดการและส่งกำจัดอย่างถูกต้องเพิ่มขึ้น
๖. มูลฝอยติดเชื้อได้รับการบริหารจัดการและส่งกำจัดอย่างถูกต้องเพิ่มขึ้น
๗. ประชาชนในพื้นที่ที่มีความตระหนักรู้และความเข้าใจในการจัดการขยะที่ต้นทางเพิ่มขึ้น เพื่อลดปัญหาปริมาณในการจัดการ ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและการเกิดก๊าซเรือนกระจก

๓. ตัวชี้วัดเป้าประสงค์

๑. ขยะมูลฝอยชุมชนที่เกิดขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ร้อยละ ๘๐ ได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง
๒. ขยะบรรจุภัณฑ์ที่เกิดขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ร้อยละ ๘๒ มีการนำกลับมาใช้ประโยชน์
๓. หมู่บ้าน/ชุมชนในพื้นที่ที่มีจุดรวบรวมของเสียอันตรายชุมชน ร้อยละ ๖๐
๔. หมู่บ้าน/ชุมชนในพื้นที่ที่มีจุดรวบรวมมูลฝอยติดเชื้อ ร้อยละ ๑๐๐
๕. หมู่บ้าน/ชุมชนในพื้นที่มีภาชนะรองรับขยะมูลฝอยแบบแยกประเภทในที่สาธารณะ ร้อยละ ๑๐๐
๖. หมู่บ้าน/ชุมชนในพื้นที่มีการจัดทำถังขยะเปียกลดโลกร้อน ร้อยละ ๑๐๐

ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ของแผนปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน “จังหวัดสะอาด”

ระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๘

ตัวชี้วัด/เป้าหมายการดำเนินการ

เป้าประสงค์ของแผนปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน “องค์การบริหารส่วนตำบลสวนแตง ” ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๗

๑. ขยะมูลฝอยมีการนำกลับไปใช้ประโยชน์เพิ่มขึ้น และส่งเสริมการคัดแยกขยะในชุมชน
๒. ขยะอินทรีย์ครัวเรือนได้รับการบริหารจัดการและนำไปใช้ประโยชน์
๓. ขยะรีไซเคิลในชุมชนได้รับการบริหารจัดการ และสร้างมูลค่าเพิ่ม ผ่านการจัดสวัสดิการให้สมาชิก

๔. ชยะมูลฝอยได้รับการบริหารจัดการเพิ่มขึ้น ในการรวบรวม เก็บขนชยะ และกำจัดอย่างมีประสิทธิภาพ
๕. ของเสียอันตรายชุมชนได้รับการบริหารจัดการและส่งกำจัดอย่างถูกต้องเพิ่มขึ้น
๖. มูลฝอยติดเชื้อได้รับการบริหารจัดการและส่งกำจัดอย่างถูกต้องเพิ่มขึ้น
๗. ประชาชนในพื้นที่ที่มีความตระหนักและความเข้าใจในการจัดการขยะที่ต้นทางเพิ่มขึ้น เพื่อลดปัญหา
งบประมาณในการจัดการผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและการเกิดก๊าซเรือนกระจก

ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ของแผนปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน “องค์การบริหารส่วนตำบลสวนแตง” ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๗

๑. ด้านการบริหารจัดการ

- ๑.๑ องค์การบริหารส่วนตำบลสวนแตง มีการบันทึกข้อมูลในระบบสารสนเทศด้านการจัดการขยะมูลฝอย
ของ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น [รายปี (มฝ.๑) และรายเดือน (มฝ.๒)]
- ๑.๒ องค์การบริหารส่วนตำบลสวนแตง มีการแต่งตั้งคณะกรรมการเครือข่ายอาสาสมัครท้องถิ่นรักโลก
- ๑.๓ องค์การบริหารส่วนตำบลสวนแตง มีการจัดทำแผนปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน ประจำปี พ.ศ.๒๕๖๗

๒. ด้านการจัดการขยะต้นทาง

- ๒.๑ คณะกรรมการเครือข่ายอาสาสมัครท้องถิ่นรักโลก จัดทำแผนปฏิบัติงาน ดำเนินการตาม แผนปฏิบัติ
งาน และรายงานผลการดำเนินงานให้องค์การบริหารส่วนตำบลสวนแตง
- ๒.๒ องค์การบริหารส่วนตำบลสวนแตง มีการจัดกิจกรรม/ประชาสัมพันธ์ ที่ส่งเสริมการนำ “ขยะบรรจุ
ภัณฑ์” กลับมาใช้ประโยชน์ อย่างน้อย ๔ ครั้งต่อปี

๓. ด้านการจัดการขยะกลางทาง

- ๓.๑ องค์การบริหารส่วนตำบลสวนแตง มีภาชนะรองรับขยะมูลฝอยแบบแยกประเภทในที่สาธารณะ
- ๓.๒ องค์การบริหารส่วนตำบลสวนแตง มีระบบการเก็บขนขยะมูลฝอยในพื้นที่
- ๓.๓ องค์การบริหารส่วนตำบลสวนแตง มีจุดรวบรวมของเสียอันตรายชุมชน
- ๓.๔ องค์การบริหารส่วนตำบลสวนแตง มีจุดรวบรวมมูลฝอยติดเชื้อชุมชน

๔. ด้านการจัดการขยะปลายทาง

- ๔.๑ ขยะมูลฝอยชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง ร้อยละ ๘๐
- ๔.๒ องค์การบริหารส่วนตำบลสวนแตง มีการเก็บขนของเสียอันตรายชุมชนไปยังจุดรวบรวมของเสียอันตราย
ของจังหวัด หรือมีการนำส่งไปกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ
- ๔.๓ องค์การบริหารส่วนตำบลสวนแตง มีการบริหารจัดการมูลฝอยติดเชื้ออย่างถูกวิธี

๔. มาตรการส่งเสริมและสนับสนุนการบริหารจัดการขยะมูลฝอยชุมชน

มาตรการในการส่งเสริมและสนับสนุนให้การบริหารจัดการขยะมูลฝอยชุมชนประสบผลสำเร็จ โดย เริ่มต้น
คือ ให้ประชาชนเกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการจัดการขยะมูลฝอย การบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
การสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนเกิดวินัยลดการบริโภคสินค้าที่ฟุ่มเฟือยหรือไม่จำเป็น เพื่อลดอัตราการ เกิดขยะมูล
ฝอย และ ของเสียอันตราย ณ แหล่งกำเนิด สนับสนุนการผลิตและการใช้ผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อ สิ่งแวดล้อม
ส่งเสริมให้มีการใช้ซ้ำ การคัดแยกและนำขยะมูลฝอยและขยะอันตรายไปใช้ประโยชน์ใหม่ให้มากที่สุด ก่อนการกำจัด
ในขั้นสุดท้าย ส่งเสริมและพัฒนาธุรกิจรีไซเคิล รวมถึงการสร้างแรงจูงใจให้ครัวเรือน สถานศึกษา สถานประกอบการ
และภาคบริการ ทั้งในชุมชนและสถานที่ท่องเที่ยวคัดแยกและลดปริมาณในส่วนของภาคเอกชน ต้องมีการพัฒนา

ผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และส่งเสริมการใช้วัสดุที่สามารถใช้ซ้ำหรือนำกลับมาแปรรูปใช้ใหม่ ตามหลักการ ๓RS ภาครัฐเป็นผู้นำในการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายในหน่วยงาน และส่งเสริมการใช้สินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมให้ครบวงจร ขยะมูลฝอยที่เราพบเห็นกันในชีวิตประจำวันนั้นเกิดจากครัวเรือน สถานประกอบการ รวมถึงสถานที่สาธารณะ ดังนั้น จึงต้อง ใช้มาตรการต่าง ๆ ในการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน ดังนี้

๔.๑ มาตรการการลดปริมาณและคัดแยกขยะมูลฝอย ณ แหล่งกำเนิด (ต้นทาง)

เพื่อให้การจัดการขยะมูลฝอยเป็นไปอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ มีประสิทธิภาพและนำ กลับมาใช้ประโยชน์ได้ รวมทั้งเพื่อป้องกันและควบคุมการเพิ่มขึ้นของปริมาณขยะมูลฝอยตั้งแต่ต้นทาง มีแนวทางการจัดการ ดังนี้

๔.๑.๑ การใช้หลักการ ๓ Rs : Reduce Reuse และ Recycle หรือ ๓ ช : ใช้น้อย ใช้ซ้ำ และนำ กลับมาใช้ใหม่

- **Reduce (ใช้น้อย)** การใช้น้อย คือ การลดระดับการใช้ในปัจจุบัน ควบคุมปริมาณการใช้ให้อยู่ในสัดส่วนที่เหมาะสม เพื่อเป็นการลดปริมาณขยะมูลฝอยที่จะเกิดขึ้น เช่น การใช้ถุงผ้าหรือตะกร้าในการซื้อของแทนการใช้ถุงพลาสติก การไม่รับถุงพลาสติก การใช้ผ้าเช็ดหน้าแทนการใช้ทิชชู ใช้ปิ่นโตหรือกล่องข้าวใส่อาหารแทนการใช้โฟม การใช้แก้ว ส่วนตัวแทนการใช้แก้วครั้งเดียวทิ้ง การเลือกซื้อบรรจุภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม หลีกเลี่ยงการใช้วัสดุสิ้นเปลือง แบบใช้ครั้งเดียว การบริโภคที่พอเพียง เป็นต้น

- **Reuse (ใช้ซ้ำ)** การใช้ซ้ำ คือ การนำสิ่งของที่ใช้แล้วและยังสามารถใช้งานได้ กลับมาใช้ประโยชน์อีก เช่น การใช้ กระดาษทั้งสองหน้า การนำเสื้อผ้าที่ไม่ใช้แล้วไปบริจาค การใช้ถ่านไฟฉายแบบชาร์จใหม่ได้ การใช้ภาชนะที่สามารถ ใช้ซ้ำได้ การใช้บรรจุภัณฑ์ซ้ำหลายครั้งก่อนทิ้ง การเลือกซื้อสินค้าที่สามารถใช้ซ้ำได้ การซ่อมแซมอุปกรณ์ และ สิ่งของต่าง ๆ ไม่ทิ้งขยะ เป็นต้น

- **Recycle (นำกลับมาใช้ใหม่)** การนำกลับมาใช้ใหม่ คือ การนำวัสดุต่าง ๆ เช่น กระดาษ แก้ว พลาสติก เหล็ก อะลูมิเนียม เป็นต้น มาแปรรูปโดยกรรมวิธีต่างๆ เพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ เช่น การนำกระป๋องอะลูมิเนียมมาหลอมเป็นขาเทียม นำกล่อง เครื่องดื่ม UHT หรือถุงน้ำยาปรับผ้านุ่มมาแปรรูปเป็นกระเป๋า เป็นต้น

๔.๑.๒ การคัดแยกขยะมูลฝอยที่ต้นทาง หรือแหล่งกำเนิดขยะมูลฝอย สนับสนุนและขยายผลให้ประชาชนมีการจัดการขยะมูลฝอยที่ต้นทาง หรือแหล่งกำเนิดมูลฝอยตั้งแต่ระดับครัวเรือน สถานศึกษา สถานประกอบการ สถานที่ราชการ ศาสนสถาน สถานบริการต่าง ๆ ทั้งในชุมชนและสถานที่ท่องเที่ยว เพื่อลด ปริมาณการเกิดขยะมูลฝอย ซึ่งเป็นการส่งเสริมให้เกิดกลไกการคัดแยกขยะมูลฝอย และการนำขยะมูลฝอย กลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ให้มากที่สุด ดังนี้

- คัดแยกขยะทั่วไปออกจากขยะรีไซเคิลหรือขยะที่นำกลับมาใช้ใหม่ โดยบรรจุขยะทั่วไป ลงในถุงขยะสีน้ำเงิน และขยะรีไซเคิลหรือขยะที่นำกลับมาใช้ใหม่บรรจุลงในถุงขยะสีเหลือง หรือถุงที่มีสัญลักษณ์หรือข้อความระบุอยู่บนถุงก็ได้

- คัดแยกขยะทั่วไปออกจากขยะรีไซเคิลหรือขยะที่นำกลับมาใช้ใหม่และขยะเศษอาหารหรือ ขยะอินทรีย์ โดยบรรจุขยะทั่วไปลงในถุงขยะสีน้ำเงิน ขยะรีไซเคิลหรือขยะที่นำกลับมาใช้ใหม่บรรจุลงในถุงขยะ สีเหลือง และขยะ เศษอาหารหรือขยะอินทรีย์บรรจุลงในถุงขยะสีเขียว และขยะพิษหรืออันตรายจากชุมชนบรรจุ ลงในถุงขยะสีส้มหรือถุงที่มีสัญลักษณ์หรือข้อความระบุอยู่บนถุง

๔.๑.๓ การจัดการขยะโดยเครือข่าย “อาสาสมัครท้องถิ่นรักษ์โลก (อถล.)” เป็นเครือข่ายที่เกิดขึ้น จากความร่วมมือของบุคคลที่มีความสนใจ มีความสมัครใจ มีความเสียสละ และอุทิศตนในการทำงาน ด้านการจัดการ สิ่งปฏิกูล และมูลฝอย การปกป้องและรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น ของตนเอง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อร่วมมือกันในการวางแผนและเลือกวิธีการจัดการมูลฝอยในหมู่บ้าน/ชุมชน ตั้งแต่ การส่งเสริมสนับสนุนการลดการเกิดขยะมูลฝอย การคัดแยกขยะมูลฝอย การใช้ประโยชน์จากขยะมูลฝอย การเก็บ รวบรวมขยะมูลฝอย การจัดกิจกรรมร่วมกันในชุมชน เช่น การจัดตั้งธนาคารขยะ การจัดตลาดนัดขยะ การเชิญชวน เอกชนเข้ามารับซื้อขยะในหมู่บ้าน/ชุมชน เป็นกระบอกเสียง ในการสร้างความรู้และความเข้าใจแก่ประชาชน ในการคัดแยกขยะและการใช้ประโยชน์จากขยะมูลฝอย จัดกิจกรรมร่วมกัน ในการทำความสะอาดในวันสำคัญต่าง ๆ การส่งเสริมการเลี้ยงไส้เดือนดิน การทำปุ๋ยหมัก ฯลฯ สำหรับการจัด กิจกรรมต่าง ๆ ขึ้นอยู่กับความเหมาะสม และบริบทของแต่ละพื้นที่

๔.๒ มาตรการเพิ่มประสิทธิภาพการเก็บขนขยะมูลฝอยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (กลางทาง)

เพื่อให้สามารถดำเนินการจัดระบบการเก็บรวบรวมและขนส่งขยะมูลฝอยประเภทต่าง ๆ เพื่อนำไปสู่ การกำจัดขยะมูลฝอยต่อไปได้ มีแนวทางการดำเนินการ ดังต่อไปนี้

๔.๒.๑ การจัดวางภาชนะรองรับขยะแบบแยกประเภท อย่างน้อย ๒ ประเภท ไว้ในสถานที่สาธารณะให้ เพียงพอและเหมาะสมกับประเภท ปริมาณมูลฝอย และกิจกรรมในสถานที่นั้น ๆ ได้แก่ ภาชนะรองรับขยะมูลฝอยทั่วไปเป็นสีน้ำเงิน ภาชนะรองรับขยะมูลฝอยรีไซเคิลหรือขยะมูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่เป็นสีเหลือง สำหรับพื้นที่ ที่ต้องการเน้นในเรื่องความปลอดภัย อาจจัดให้มีภาชนะรองรับมูลฝอยที่มีลักษณะโปร่งใสก็ได้ โดยขอให้มี สัญลักษณ์ที่บ่งบอกประเภทของขยะโดยชัดเจน รวมถึงภาชนะเดิมที่สามารถดัดแปลงได้

สำหรับในพื้นที่ของเอกชน ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นออกข้อกำหนดท้องถิ่นเพื่อให้เจ้าของหรือ ผู้ครอบครองสถานที่ของเอกชนที่เปิดให้ประชาชนเข้าไปได้ ต้องจัดให้มีภาชนะรองรับขยะมูลฝอยให้เพียงพอและ เหมาะสมกับประเภท ปริมาณขยะมูลฝอย และกิจกรรมในสถานที่แห่งนั้น โดยอย่างน้อยต้องมีภาชนะรองรับขยะ มูล ฝอยทั่วไปและมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน ซึ่งพื้นที่ดังกล่าว ได้แก่ ปั้มน้ำมัน หอพัก โรงแรม ห้างสรรพสินค้า สถานที่จำหน่ายอาหาร ตลาดน้ำ/ตลาดนัด/ถนนคนเดิน สถานบันเทิง สถานที่ท่องเที่ยว และ สถานพยาบาลของเอกชน ฯลฯ

๔.๒.๒ กำหนดจุดหรือสถานที่รวบรวม “ขยะอันตรายจากชุมชน” โดยการจัดวางภาชนะรองรับ ขยะพิษ หรือขยะอันตรายจากชุมชนไว้ในพื้นที่ที่มีประชาชนอาศัยอยู่หนาแน่นในหมู่บ้านหรือชุมชนแห่งนั้น อย่างน้อย ๑ จุด

๔.๒.๓ กำหนดวัน เวลา สถานที่ และเส้นทางการเก็บขนขยะมูลฝอยให้แก่ประชาชน และ ประชาสัมพันธ์ ชี้แจงให้ประชาชนทราบอย่างเปิดเผยผ่านสื่อประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ เช่น เสียงตามสาย หอกระจาย ข่าว ป้ายประชาสัมพันธ์ เป็นต้น

๔.๒.๔ จัดให้มีระบบการเก็บขนขยะมูลฝอยแยกประเภทอย่างน้อยให้มีการเก็บขนขยะเปียก แยกออกจากขยะ ทั่วไป โดยให้มียานพาหนะขนส่งขยะมูลฝอยที่เพียงพอ และดำเนินการตามมาตรฐาน ระเบียบ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๔.๓ มาตรการการเพิ่มศักยภาพและประสิทธิภาพการกำจัดขยะมูลฝอยชุมชนให้ได้รับการกำจัด อย่าง ถูกต้อง (ปลายทาง) ขยะมูลฝอยชุมชนที่เกิดขึ้นควรได้รับการจัดการ และกำจัดให้หมดทุกวัน ไม่ควรมีขยะตกค้าง หรือ ขยะสะสม และเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการจัดการขยะมูลฝอย ควรมีการดำเนินการจัดการขยะมูล ฝอย แบบผสมผสาน คือ การจัดให้มีสถานที่หรือศูนย์กำจัดขยะมูลฝอยรวม เพื่อกำจัดขยะมูลฝอยหรือแปรรูปขยะ มูล ฝอยเพื่อผลิตพลังงาน ทั้งนี้ การส่งไปยังศูนย์กำจัดขยะมูลฝอยรวม เริ่มต้นต้องมีระบบการคัดแยก ขยะมูลฝอย และนำขยะมูลฝอยไปใช้ประโยชน์มากที่สุด ส่วนที่เหลือจึงจะนำไปกำจัดยังศูนย์กำจัดขยะมูลฝอยรวม ซึ่งจะทำได้ ขนาดพื้นที่ที่ใช้ในการกำจัดขยะมูลฝอยลดลง และยังลดต้นทุนการกำจัดอีกด้วย

ส่วนที่ ๔

โครงการ/กิจกรรมแผนปฏิบัติการบริหารจัดการขยะมูลฝอยชุมชน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

มาตรการที่ ๑ มาตรการการลดปริมาณและคัดแยกขยะมูลฝอย ณ แหล่งกำเนิด (ต้นทาง)

โครงการ/กิจกรรม	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย	ระยะเวลาในการดำเนินการ
๑. การจัดตั้งภาชนะรองรับขยะมูลฝอยแยกประเภทในพื้นที่ของตำบลสวนแตง	ร้อยละ ๑๐๐ ของหมู่บ้าน/ชุมชนในพื้นที่มีภาชนะรองรับขยะมูลฝอยแบบแยกประเภทในที่สาธารณะ	หมู่ ๑- ๑๐ ตำบลสวนแตงมีจุดรองรับขยะมูลฝอยแยกประเภทได้	มกราคม - กันยายน ๒๕๖๗
๒. ขอความร่วมมือครัวเรือนในพื้นที่ตำบลสวนแตง จัดทำถังขยะเปียกกลดโลกร้อน	ร้อยละ ๑๐๐ ของหมู่บ้าน/ชุมชนในพื้นที่มีการจัดทำถังขยะเปียกกลดโลกร้อน	ครัวเรือน หมู่ ๑ - ๑๐ ตำบลสวนแตง จัดทำถังขยะเปียกกลดโลกร้อน	มกราคม - กันยายน ๒๕๖๗
๓. จุดรวบรวมขยะเปียกในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	รายงานการทิ้งขยะเปียกของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	๑ แห่ง	มกราคม - กันยายน ๒๕๖๗

มาตรการที่ ๒ มาตรการเพิ่มประสิทธิภาพการเก็บขนขยะมูลฝอยขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น (กลางทาง)

โครงการ/กิจกรรม	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย	ระยะเวลาในการดำเนินการ
๑. การกำหนดวัน เวลา ในการเก็บขน ขยะมูลฝอยในพื้นที่ ตำบลสวนแตง เพื่อนำไปกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ	ร้อยละ ๘๐ ของขยะมูลฝอยชุมชนที่เกิดขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง	การเก็บ ขน ขยะมูลฝอย หมู่ที่ ๑-๑๐ ตำบลสวนแตง	ตุลาคม ๒๕๖๖ - กันยายน ๒๕๖๗
๒. การจัดเก็บและส่งกำจัดของเสียอันตรายชุมชน	ร้อยละ ๖๐ ของหมู่บ้าน/ชุมชนในพื้นที่มีจุดรวบรวมของเสียอันตรายชุมชน	การเก็บขนของเสียอันตรายชุมชน หมู่ที่ ๑ - ๑๐ ตำบลสวนแตง	มกราคม - กันยายน ๒๕๖๗
๓. การจัดเก็บและส่งกำจัดมูลฝอยติดเชื้อ	ร้อยละ ๑๐๐ ของหมู่บ้าน/ชุมชน ในพื้นที่มีจุดรวบรวมมูลฝอยติดเชื้อ	การเก็บขนขยะมูลฝอยติดเชื้อ หมู่ที่ ๑ - ๑๐ ตำบลสวนแตง	มกราคม - กันยายน ๒๕๖๗

มาตรการที่ ๓ มาตรการเพิ่มศักยภาพและประสิทธิภาพการกำจัดขยะมูลฝอยชุมชนให้ได้รับการกำจัดอย่างถูกต้อง (ปลายทาง)

โครงการ/กิจกรรม	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย	ระยะเวลาในการดำเนินการ
๑. โครงการลดขยะและคัดแยกขยะมูลฝอย จากต้นทาง ตามหลัก ๓Rs (Resuce,Reuse,Recycle)	ร้อยละ ๘๒ ของขยะบรรจุภัณฑ์ที่เกิดขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ มีการนำกลับมาใช้ประโยชน์	ประชาชน หมู่ที่ ๑-๑๐ ตำบลสวนแตง	มกราคม - กันยายน ๒๕๖๗
๒. กิจกรรมรับซื้อ/แลกขยะรีไซเคิล	ปีละ ๔ ครั้ง	หมู่ที่ ๑-๑๐ ตำบลสวนแตง	มกราคม - กันยายน ๒๕๖๗